

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 180 (XXIV) — Nr. 266

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 23 aprilie 2012

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 153 din 23 februarie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională	2-4	de transport în zona București, incluzând complexul „Gara de Nord”, cea mai importantă stație de cale ferată din cadrul sectoarelor românești ale coridoarelor paneuropene de transport feroviar IV și IX, semnat la București la 22 septembrie 2011	10
Decizia nr. 198 din 6 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320 ¹ din Codul de procedură penală și art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor	4-7	Memorandum de înțelegere între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor din Regatul Belgiei cu privire la cooperarea în domeniul lucrărilor de infrastructură pentru modernizarea, reabilitarea și extinderea infrastructurii de transport în zona București, incluzând complexul „Gara de Nord”, cea mai importantă stație de cale ferată din cadrul sectoarelor românești ale coridoarelor paneuropene de transport feroviar IV și IX	10-13
Decizia nr. 207 din 6 martie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	7-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
286. — Hotărâre pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor din Regatul Belgiei cu privire la cooperarea în domeniul lucrărilor de infrastructură pentru modernizarea, reabilitarea și extinderea infrastructurii		96. — Ordin al ministrului administrației și internelor privind acordarea titlurilor de parc industrial pentru două locații în comuna Ariceștii Rahtivani, județul Prahova	14-15
		2.208. — Ordin al ministrului culturii și patrimoniului național pentru acreditarea Muzeului Agriculturii din Slobozia	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 153**

din 23 februarie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Gavril Morar în Dosarul nr. 2.481/111/2011 al Tribunalului Bihor — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.130D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.132D/2011 nr. 1.338D/2011 nr. 1.530D/2011 și nr. 1.531D/2011, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Mircea Ardelean, de Gheorghe Suci, de Ioan Marian și de Ioan Moza, Sanda Moza și Mihăiță Tesan în dosarele nr. 2.474/111/2011, nr. 3.599/111/2011, nr. 2.479/111/2011 și nr. 2.482/11/2011 ale Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererilor depuse în toate dosarele de către autorii excepției de neconstituționalitate, prin care aceștia solicită judecarea cauzei în lipsă.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 1.132D/2011, nr. 1.338D/2011, nr. 1.530D/2011 și nr. 1.531D/2011 la Dosarul nr. 1.130D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, deoarece procedura de recalculare a pensiilor

urmează a se derula doar pentru viitor, după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 20 și 22 septembrie 2011, din 21 octombrie 2011 și din 15 noiembrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 2.481/111/2011, nr. 2.474/111/2011, nr. 3.599/111/2011, nr. 2.479/111/2011 și nr. 2.482/11/2011, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Gavril Morar, de Mircea Ardelean, de Gheorghe Suci, de Ioan Marian și de Ioan Moza, Sanda Moza și Mihăiță Tesan în cauze având ca obiect soluționarea unor cereri de recalculare a pensiilor, în contradictoriu cu Casa de Pensii a Ministerului Administrației și Internelor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia consideră că textele de lege criticate contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, referitor la principiul neretroactivității legii.

În acest sens, arată că acest principiu constituțional este respectat de prevederile art. 180 alin. (7) din Legea nr. 19/2000, care, referindu-se la procedura de urmat în cazul succesiunii în timp a mai multor legi, prevede că, în situația în care cuantumul pensiei stabilite potrivit alin. (6) este mai mic decât cel stabilit pe baza legislației anterioare, se păstrează în plată cuantumul avantajos. Același principiu este consacrat și de dispozițiile art. 7 din Legea nr. 119/2010, care prevede că procedura prevăzută de Legea nr. 19/2000 devine procedură generală de acordare, calculare și plată a pensiei. Chiar dacă Legea nr. 119/2010 nu consacră în mod expres principiul neretroactivității legii, îl consacră implicit, prin trimiterea pe care art. 7 le face la Legea nr. 19/2000.

Potrivit acestor reglementări, dreptul la pensie, cel puțin în cuantumul aflat în plată în luna decembrie 2010, este un drept câștigat, al cărui quantum nu poate fi diminuat. Or, dispozițiile criticate prevăd o procedură de recalculare a pensiilor care poate să aibă ca finalitate diminuarea cuantumului pensiei aflat în plată în luna decembrie 2010, motiv pentru care ele contravin principiului constituțional al neretroactivității legii. Astfel, dispozițiile de lege criticate prevăd posibilitatea ca, prin decizia de revizuire, eventualele diferențe încasate de beneficiarul pensiei până la data emiterii deciziei de revizuire să facă obiectul unor rețineri din pensie.

Tribunalul Bihor — Secția civilă consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 a fost adoptată în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât în termenul prevăzut de Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu au fost identificate documentele necesare dovedirii în totalitate a veniturilor în cadrul procesului de recalculare, lucru care a avut un impact negativ asupra valorificării dreptului la pensie al beneficiarilor acestei legi, fiind imperios necesară instituirea unei etape de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității.

Totodată, consideră că dispozițiile criticate nu aduc atingere prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), neafectând drepturile la pensie recunoscute prin lege și Constituție. Apreciază că legiuitorul este în drept a revizui modalitatea de calcul al drepturilor de pensie, fără a aduce atingere însuși dreptului la pensie.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă deciziile Curții Constituționale nr. 1.264/2011, nr. 1.268/2011, nr. 1.269/2011, nr. 1.270/2011, nr. 1.285/2011, nr. 1.284/2011, nr. 1.381/2011, nr. 1.382/2011 și nr. 919/2011.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, măsurile cuprinse în ordonanța de urgență criticată sunt de natură a ocroti, iar nu de a vătămă sau a încălca dreptul la pensie. Dispozițiile criticate stabilesc măsuri pe baza cărora instituțiile implicate să identifice și să transmită caselor de pensii sectoriale toate elementele necesare pentru stabilirea dreptului de pensie într-un mod obiectiv și justificat. Prin actul normativ criticat legiuitorul a urmărit instituirea unei etape de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității, scopul fiind acela de a nu sancționa persoanele care, fără a avea vreo culpă, nu au reușit, în intervalul inițial pus la dispoziție de legiuitor prin Legea nr. 119/2010, să identifice documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii cariere.

Referitor la criticile formulate prin raportare la prevederile Legii nr. 119/2010 și ale Legii nr. 19/2000, consideră că acestea nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, întrucât, așa cum a statuat Curtea în jurisprudența sa, examinarea neconstituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestuia cu dispozițiile constituționale pretins încălcate, iar nu compararea mai multor texte de lege între ele.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 81 din 31 ianuarie 2011, aprobată prin Legea nr. 165/2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 19 iulie 2011.

Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 6: „(1) *Pensiile recalculate pe baza documentelor care atestă veniturile realizate și a salariului mediu brut pe economie sau exclusiv pe baza salariului mediu brut pe economie pentru perioadele care constituie stagiul de cotizare și ale căror cuantumul sunt mai mici decât cele aflate în plată în luna decembrie 2010 se mențin în plată în cuantumul avute în luna decembrie 2010 începând cu luna ianuarie 2011 până la data emiterii deciziei de revizuire.*

(2) *Diferențele aferente lunii ianuarie 2011 se achită până la sfârșitul lunii februarie 2011.*”;

— Art. 7: „(1) *În cazul pensiilor prevăzute la art. 5 și 6, nu mai târziu de data de 31 martie 2012 se va efectua regularizarea acestora, prin stabilirea sumelor de plată sau de recuperat, după caz, în funcție de cuantumul rezultate după luarea în considerare a tuturor documentelor care atestă veniturile realizate pe întreaga durată a stagiului de cotizare sau după aplicarea grilei prevăzute în anexa nr. 1.*

(2) *Sumele de plată se vor achita până cel târziu la data de 31 decembrie 2012, iar sumele de recuperat se rețin din drepturile de pensie, în condițiile legii.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 15 alin. (2) din Constituție referitoare la principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii excepției pornesc de la premisa că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 este actul normativ care prevede eliminarea părții necontributive din calculul pensiei militarilor, polițiștilor și funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor. Astfel, Curtea reține că autorii sunt nemulțumiți, în realitate, de dispozițiile Legii nr. 119/2010, lege care a eliminat partea necontributivă a pensiilor de care beneficiau militarii, polițiștii și funcționarii publici cu statut special din sistemul administrației penitenciarelor și reiterează motive de neconstituționalitate care s-au mai formulat în termeni similari în raport cu actualele prevederi ale Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, și ale Legii nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010. Cu privire la acestea, Curtea s-a pronunțat, în cadrul controlului *a priori* de constituționalitate, prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, și prin Decizia nr. 1.237 din 6 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 785 din 24 noiembrie 2010, prin care a decis că dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție. [...] Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează

pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*.

Întrucât criticile de neconstituționalitate din prezenta cauză privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Cu privire la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 1/2011 raportată la

art. 15 alin. (2) din Constituție, referitor la principiul neretroactivității legii, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece prevederile ordonanței de urgență criticate reglementează pentru viitor, după intrarea ei în vigoare, măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, avându-se în vedere necesitatea instituirii unei etape de revizuire a cuantumului pensiilor, cu respectarea principiului contributivității, scopul fiind acela de a nu sancționa persoanele care, fără a avea vreo culpă, nu au reușit, în intervalul inițial pus la dispoziție de legiuitor prin Legea nr. 119/2010, să identifice documentele doveditoare ale veniturilor realizate pe parcursul întregii cariere.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2011 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor acordate beneficiarilor proveniți din sistemul de apărare, ordine publică și siguranță națională, excepție ridicată de Gavril Morar, de Mircea Ardelean, de Gheorghe Suciuc, de Ioan Marian și de Ioan Moza, Sanda Moza și Mihăiță Tesan în dosarele nr. 2.481/111/2011, nr. 2.474/111/2011, nr. 3.599/111/2011, nr. 2.479/111/2011 și nr. 2.482/111/2011 ale Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 februarie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 198

din 6 martie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală și art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor 320¹ din Codul de procedură penală și art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Petrișor Marian Volintiru în Dosarul nr. 9.364/63/2011/a1 al Tribunalului Dolj — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 593D/2011.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a depus la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 607D/2011, nr. 781D/2011, nr. 800D/2011, nr. 840D/2011, nr. 962D/2011, nr. 1.049D/2011, nr. 1.050D/2011 și nr. 1.512D/2011, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII pct. 43 și art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Gheorghe Jidovoiu, Adrian Glăvan, Dumitru Gavrilă, Marian Oprea, Ionel C. Catană, Ion Păsărică, Constantin Cocâlnău și Ionel Țăranu în dosarele nr. 4.951/63/2011, nr. 6.783/225/2011, nr. 4.238/63/2011, nr. 19.296/63/2010, nr. 19.386/63/2010, nr. 4.216/101/2011, nr. 4.875/101/2011 și nr. 18.875/63/2011/a1 ale Tribunalului Dolj — Secția penală, Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și Tribunalului Mehedinți — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției Adrian Glăvan a depus la Dosarul nr. 781D/2011 note scrise prin care solicită admiterea excepției.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere dispozițiile art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 607D/2011, nr. 781D/2011, nr. 800D/2011, nr. 840D/2011, nr. 962D/2011, nr. 1.049D/2011, nr. 1.050D/2011 și nr. 1.512D/2011 la Dosarul nr. 593D/2011, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu menținerea jurisprudenței existente.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin actele de sesizare din 4 aprilie 2011, 11 aprilie 2011, 27 mai 2011, 11 mai 2011, 22 iunie 2011, 27 iunie 2011, 12 septembrie 2011 și 31 octombrie 2011, pronunțate în dosarele nr. 9.364/63/2011/a1, nr. 4.951/63/2011, nr. 6.783/225/2011, nr. 4.238/63/2011, nr. 19.296/63/2010, nr. 19.386/63/2010, nr. 4.216/101/2011, nr. 4.875/101/2011 și nr. 18.875/63/2011/a1, **Tribunalul Dolj — Secția penală, Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și Tribunalul Mehedinți — Secția penală au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. XVIII pct. 43 și art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor.**

Excepția a fost ridicată de Petrișor Marian Volintiru, Gheorghe Jidovoiu, Adrian Glăvan, Dumitru Gavrilă, Marian Oprea, Ionel C. Catană, Ion Păsărică, Constantin Cocâlnău și Ionel Țăranu în dosarele de mai sus, având ca obiect soluționarea unor contestații la executare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât procedura mai favorabilă consacrată de dispozițiile noi ale art. 320¹ din Codul de procedură penală nu

se aplică și persoanelor condamnate prin hotărâri judecătorești definitive care se află în executarea unei pedepse. Astfel, textele criticate creează premisele unei discriminări între persoane care, deși se găsesc în situații obiective identice, beneficiază de un tratament juridic diferit. Prin urmare, ar trebui ca și deținuții condamnați definitiv să beneficieze de legea mai favorabilă care este operabilă pentru deținuții aflați în faza de cercetare penală.

Tribunalul Dolj — Secția penală, Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și Tribunalul Mehedinți — Secția penală opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului a transmis Curții Constituționale, în Dosarul nr. 1.512D/2011, punctul său de vedere în sensul că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XVIII pct. 43 din Legea nr. 202/2010 este întemeiată, iar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. XXIV alin. (1)—(3) este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorii excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 320¹ referitor la *Judecata în cazul recunoașterii vinovăției* din Codul de procedură penală astfel cum a fost introdus prin art. XVIII pct. 43 din Legea nr. 202/2010 și art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 714 din 26 octombrie 2010, cu următorul conținut:

— Art. 320¹ din Codul de procedură penală:

„Până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara personal sau prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor reținute în actul de sesizare a instanței și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Judecata poate avea loc numai în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, doar atunci când inculpatul declară că recunoaște în totalitate faptele reținute în actul de sesizare a instanței și nu solicită administrarea de probe, cu excepția înscrisurilor în circumstanțiere pe care le poate administra la acest termen de judecată.

La termenul de judecată, instanța întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaște și le însușește, procedeează la audierea acestuia și apoi acordă cuvântul procurorului și celorlalte părți.

Instanța de judecată soluționează latura penală atunci când, din probele administrate, rezultă că faptele inculpatului sunt stabilite și sunt suficiente date cu privire la persoana sa pentru a permite stabilirea unei pedepse.

Dacă pentru soluționarea acțiunii civile se impune administrarea de probe în fața instanței, se va dispune desjurgerea acesteia.

În caz de soluționare a cauzei prin aplicarea alin. 1, dispozițiile art. 334 și 340—344 se aplică în mod corespunzător.

Instanța va pronunța condamnarea inculpatului, care beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei închisorii, și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, în cazul pedepsei amenzii. Dispozițiile alin. 1—6 nu se aplică în cazul în care acțiunea penală vizează o infracțiune care se pedepsește cu detențiune pe viață.

În caz de respingere a cererii, instanța continuă judecarea cauzei potrivit procedurii de drept comun.”

Ulterior, ca urmare a pronunțării Deciziei Curții Constituționale nr. 1.470 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 2 decembrie 2011, dispozițiile art. 320¹ din Codul de procedură penală au fost modificate prin art. V din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 931 din 29 decembrie 2011, sens în care alineatele 4 și 8 ale art. 320¹ din Codul de procedură penală au următorul cuprins:

„Instanța de judecată soluționează latura penală atunci când din probele administrate în cursul urmăririi penale rezultă că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat. (...)

Instanța respinge cererea atunci când constată că probele administrate în cursul urmăririi penale nu sunt suficiente pentru a stabili că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat. În acest caz instanța continuă judecarea cauzei potrivit procedurii de drept comun.”

— Art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010: „(1) Hotărârile pronunțate în cauzele penale înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi rămân supuse căilor de atac, motivelor și termenelor prevăzute de legea sub care a început procesul.

(2) Procesele în curs de judecată la data schimbării competenței instanțelor legal investite vor continua să fie judecate de acele instanțe, dispozițiile referitoare la competența instanțelor din Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, aplicându-se numai cauzelor cu care instanțele au fost sesizate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

(3) În caz de desființare sau casare cu trimitere spre rejudecare, dispozițiile prezentei legi privitoare la competență sunt aplicabile.”

Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că prevederile legale menționate încalcă dispozițiile constituționale ale art. 15, 16, 20, 21, 24, precum și art. 9, art. 10, art. 11 alin. (1) și (2) din Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 2 paragraful 3 lit. a, b și c din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 1, 5, 6, 13, 14, 16, 17 și 18 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind drepturile omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Dispozițiile legale criticate au mai fost supuse controlului său din perspectiva unor critici similare invocate în dosare în care s-au pronunțat hotărâri judecătorești definitive înainte de apariția noilor prevederi. Astfel, prin Decizia nr. 1.470 din 8 noiembrie

2011, Curtea Constituțională a respins ca inadmisibilă o excepție similară, statuând de principiu că hotărârile penale definitive sunt susceptibile de modificări și schimbări în cursul executării numai ca urmare a descoperirii unor împrejurări care, dacă erau cunoscute în momentul pronunțării hotărârii, ar fi condus la luarea altor măsuri împotriva făptuitorului ori ca urmare a unor împrejurări intervenite după ce hotărârea a rămas definitivă. În aceste situații apare necesitatea de a se corela conținutul hotărârii puse în executare cu situația obiectivă și a se aduce modificările corespunzătoare în desfășurarea executării.

Dreptul la un proces echitabil în fața unei instanțe, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, trebuie să fie interpretat în lumina preambulului la Convenție, care enunță supremația dreptului ca element al patrimoniului comun al statelor contractante. Unul dintre elementele fundamentale ale supremației dreptului este principiul securității raporturilor juridice, care prevede, printre altele, ca soluția dată în mod definitiv oricărui litigiu de către instanțe să nu mai poată fi supusă rejudecării (Hotărârea din 28 octombrie 1999, pronunțată în Cauza *Brumărescu împotriva României*, paragraful 61). Conform acestui principiu, niciuna dintre părți nu este abilitată să solicite reexaminarea unei hotărâri definitive și executorii cu unicul scop de a obține o reanalizare a cauzei și o nouă hotărâre în privința sa. Instanțele superioare nu trebuie să își folosească dreptul de reformare decât pentru a corecta erorile de fapt sau de drept și erorile judiciare, și nu pentru a proceda la o nouă analiză. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere asupra chestiunii respective nu este un motiv suficient de a rejudeca o cauză. Acestui principiu nu i se poate aduce derogare decât dacă o impun motive substanțiale și imperioase (Hotărârea din 7 iulie 2009, pronunțată în Cauza *Stanca Popescu împotriva României*, paragraful 99, și Hotărârea din 24 iulie 2003, pronunțată în Cauza *Ryabykh împotriva Rusiei*, paragraful 52).

Așa cum s-a arătat mai sus, Constituția statuează cu privire la principiul aplicării legii penale mai favorabile. Fiind o construcție teoretică, principiul constituie un element fundamental sau primordial pe care se întemeiază o idee sau lege de bază, o axiomă. Aceasta din urmă este însă valabilă între anumite limite și, prin ea însăși, constituie cadrul și măsura aplicabilității sale. Astfel, în cazul pedepselor definitiv aplicate nu se mai pune problema alegerii legii mai favorabile, deoarece aceasta este, prin ipoteză, legea nouă, singura aplicabilă. Spre deosebire de situațiile tranzitorii propriu-zise, numărul criteriilor folosite pentru determinarea caracterului mai favorabil al legii noi este mai mic, ele reducându-se la limitele de pedeapsă prevăzute în cele două legi și la cauzele legale de modificare a acestor limite. Or, art. 320¹ din Codul de procedură penală nu dispune nimic cu privire la aspectele statuate de art. 14 și 15 din Codul penal referitoare la aplicarea obligatorie ori facultativă a legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive. Prin urmare, numai în măsura în care dispozițiile legale criticate ar fi reglementat *in terminis* cu privire la intervenția unei pedepse mai ușoare care să impună reducerea sancțiunii aplicate până la maximum prevăzut de legea nouă s-ar fi putut pune problema înfrângerii legii penale mai favorabile din perspectiva art. 15 alin. (2) din Constituție reflectat în art. 14 sau, eventual, în art. 15 din Codul penal.

Așa fiind, Curtea a constatat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală referitor la judecata în cadrul recunoașterii vinovăției nu are legătură cu soluționarea cauzelor în care a fost invocată, deoarece, așa cum rezultă din denumirea sa marginală, textul are în vedere **o judecată aparținând**, cu excepția situațiilor tranzitorii, **numai fondului** și care,

deopotrivă, trebuie să fie operabilă numai până la pronunțarea unei hotărâri definitive. Prin urmare, nu este susceptibilă de aplicabilitatea principiului retroactivității legii penale mai favorabile. Totodată, nu ar putea fi admisă o teză contrară, întrucât s-ar aduce atingere stabilității raporturilor juridice, în absența căreia nu se poate vorbi despre o ordine de drept.

Din această perspectivă, Curtea a apreciat că excepția de neconstituționalitate ridicată în dosare având ca obiect soluționarea unor contestații la executare, deci a unor dosare în care s-a pronunțat o hotărâre judecătorească definitivă, **este inadmisibilă**, deoarece, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, **care are legătură cu soluționarea cauzei.**”

Deoarece până în prezent nu au intervenit elemente noi de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, considerentele deciziei mai sus menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, excepția urmând a fi respinsă ca inadmisibilă și în ce privește critica referitoare la dispozițiile art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 320¹ din Codul de procedură penală și art. XXIV alin. (1)—(3) din Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor, excepție ridicată de Petrișor Marian Volintiru, Gheorghe Jidovoiu, Adrian Glăvan, Dumitru Gavrilă, Marian Oprea, Ionel C. Catană, Ion Păsărică, Constantin Cocâlnău și Ionel Țăranu, în dosarele nr. 9.364/63/2011/a1, nr. 4.951/63/2011, nr. 6.783/225/2011, nr. 4.238/63/2011, nr. 19.296/63/2010, nr. 19.386/63/2010, nr. 4.216/101/2011, nr. 4.875/101/2011 și nr. 18.875/63/2011/a1 ale Tribunalului Dolj — Secția penală, Judecătoriei Drobeta-Turnu Severin, Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori și ale Tribunalului Mehedinți — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 207

din 6 martie 2012

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (4)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător

Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Chen Yongoing în Dosarul nr. 6.933/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.533D/2011 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpretul de limbă chineză desemnat în cauză pentru a asigura traducerea, domnul Ioan Budura.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, astfel cum s-a mai pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 207 din 15 februarie 2011. Precizează că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 a fost modificată și completată prin Legea nr. 157/2011, act normativ adoptat pentru crearea cadrului juridic necesar aplicării directe a Regulamentului (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui cod comunitar de vize (*Codul de vize*), pentru crearea cadrului juridic necesar aplicării Deciziei nr. 582/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de introducere a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către Bulgaria, Cipru și România a anumitor documente ca fiind echivalente cu vizele naționale ale acestora în scopul tranzitului pe teritoriile lor și a Deciziei nr. 586/2008/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de modificare a Deciziei nr. 896/2006/CE de stabilire a unui regim simplificat de control al persoanelor la frontierele externe, bazat pe recunoașterea unilaterală de către statele membre a anumitor permise de ședere eliberate de Elveția și de Liechtenstein în scopul tranzitului pe teritoriul lor.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 9 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 6.933/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție de neconstituționalitate ridicată de Chen Yongoing într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect soluționarea cererii formulate de Oficiul Român pentru Imigrări de prelungire a măsurii de luare în custodie publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, următoarele: textul de lege criticat încalcă dreptul la apărare, întrucât nu reglementează o procedură clară de prelungire a perioadei de luare în custodie publică, străinilor aflați în custodie publică nu li se acordă un translator în limba maternă, nu li se admit probe în apărare și, de cele mai multe ori, nu li se admite nici cererea de angajare a unui apărător; se aduce o gravă atingere independenței justiției prin aceea că soluția prelungirii măsurii luării în custodie publică este impusă instanței prin lege; în cadrul procesului prin care se solicită prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor nu sunt respectate toate garanțiile procesuale prevăzute de lege; accesul la justiție este limitat, întrucât prelungirea duratei măsurii se face pe o perioadă de 5 luni, timp în care nu se mai analizează dacă mai subzistă motivele avute în vedere la luarea deciziei sau dacă starea de fapt s-a schimbat, iar hotărârea instanței asupra solicitării de prelungire a duratei de luare în custodie publică este irevocabilă, străinul

neavând posibilitatea declarării recursului; măsura luării în custodie publică este privativă de libertate.

Autorul excepției susține că este necesară transpunerea în dreptul intern a măsurilor dispuse prin Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală și amintește, de asemenea, jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materia încălcării art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (hotărârile din 27 septembrie 1990, 22 martie 1995, 10 iunie 1996 și, respectiv, 6 martie 2001, pronunțate în cauzele *Wassink împotriva Olandei*, *Quinn împotriva Franței*, *Benham împotriva Marii Britanii* și, respectiv, *Chahal împotriva Marii Britanii*), respectiv a exigențelor de claritate, precizie și previzibilitate pe care un act normativ trebuie să le îndeplinească (Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Reckvenyi împotriva Ungariei*), dar și Hotărârea din 30 noiembrie 2009 pronunțată de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Marea Cameră) în cauza C-357/09, Said Shamilovich Kadzoev (Huchbarov), în ceea ce privește interpretarea dispozițiilor art. 15 din Directiva nr. 2008/115/CE.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că textul de lege criticat nu contravine normelor constituționale invocate. Acesta conține norme procedurale redactate într-o manieră clară și precisă, astfel încât orice persoană își poate adapta conduita în funcție de dispozițiile sale. Totodată, se arată că o mare parte din problemele criticate de autorul excepției pentru neconstituționalitate vizează, în realitate, aspecte ce țin de aplicarea și interpretarea legii de către instanța de judecată la spețe individualizate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 97 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt în concordanță cu normele constituționale și convenționale pretins încălcate. În același sens au fost exprimate și punctele de vedere redactate în deciziile nr. 28 din 13 ianuarie 2009, nr. 158 din 10 februarie 2009, nr. 714 din 7 mai 2009 și nr. 1.435 din 5 noiembrie 2009, pronunțate cu prilejul soluționării unor excepții de neconstituționalitate cu același obiect.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare și susținerilor autorului excepției, prevederile art. 97 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008. Ulterior invocării excepției, art. 97 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 a fost modificat prin dispozițiile art. I pct. 132 din Legea nr. 157/2011 pentru

modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 533 din 28 iulie 2011, astfel că prevederile alin. (5) — inițial criticate — se regăsesc, în prezent, având același conținut, la alin. (4) al art. 97. Prin urmare, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 97 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, care prevăd următoarele: „(4) *Prelungirea duratei de luare în custodie publică prevăzute la alin. (2) pentru străinii care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este irevocabilă.*”

Art. 97 alin. (2), la care textul legal criticat face trimitere, are următorul cuprins: „(2) *Măsura luării în custodie publică se dispune de către procurorul anume desemnat din cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, pe o perioadă de 30 de zile, la solicitarea Oficiului Român pentru Imigrări, în vederea îndeplinirii tuturor demersurilor necesare îndepărtării sub escortă.*”

Textele constituționale pretins încălcate sunt cele ale art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 23 alin. (1) care stabilește că libertatea individuală și siguranța persoanei sunt inviolabile, art. 24 — *Dreptul la apărare* și ale art. 124 alin. (3) potrivit căruia judecătorii sunt independenți și se supun numai legii. Autorul excepției invocă, de asemenea, și dispozițiile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul la libertate și siguranță.

Din examinarea excepției de neconstituționalitate invocate, Curtea Constituțională constată că prevederile art. 97 alin. (5) [devenit alin. (4)] din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România au mai fost examinate din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate.

Prin mai multe decizii, dintre care pot fi amintite, exemplificativ, Decizia nr. 158 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 9 martie 2009, Decizia nr. 1.568 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 54 din 21 ianuarie 2011, sau Decizia nr. 207 din 15 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 309 din 5 mai 2011, Curtea a statuat, în esență, că prelungirea duratei de luare în custodie

publică a străinilor care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României constituie o măsură asupra căreia se pronunță o instanță de judecată, respectiv curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, în cadrul unui proces care întrunește toate exigențele unui proces echitabil, fiind garantate atât accesul liber la justiție al pârâtului și exercitarea dreptului la apărare, cât și independența judecătorului, acesta urmând să hotărască în mod liber, nicio prevedere din textele de lege criticate nefiind de natură să îl direcționeze în mod automat spre o anumită soluție. De asemenea, Curtea a reținut că prelungirea duratei de luare în custodie publică reprezintă o măsură administrativă, dispusă de magistrat, de restrângere temporară a libertății de circulație a străinului care nu a putut fi îndepărtat de pe teritoriul României, în cadrul procedurii legale, iar nu o măsură privativă de libertate, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 23 alin. (1) din Constituție.

În lipsa unor elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții în materie, cele reținute prin deciziile indicate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Distinct de cele reținute în jurisprudența sa în materie, Curtea Constituțională observă că, potrivit mențiunii privind transpunerea normelor europene, Legea nr. 157/2011 pentru modificarea și completarea unor acte normative privind regimul străinilor în România, care modifică și ordonanța de urgență criticată, transpune în dreptul intern, printre alte reglementări europene, și Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 348 din 24 decembrie 2008, act normativ european pe care autorul excepției îl invocă în sensul că acesta oferă garanții suplimentare pentru respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale străinilor aflați în ipoteza normei legale criticate. Soluționarea criticilor ce vizează eventuale neconcordanțe între norma națională și cea europeană ține de competența instanței de judecată (astfel cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 137 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 22 martie 2010), desigur, cu excepția situației prevăzute prin Decizia Curții Constituționale nr. 668 din 18 mai 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 487 din 8 iulie 2011. Or, în cauza de față, critica de neconstituționalitate nu relevă aspecte care să angajeze competența Curții Constituționale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Chen Yongoing în Dosarul nr. 6.933/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

pentru aprobarea Memorandumului de înțelegere dintre Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor din Regatul Belgiei cu privire la cooperarea în domeniul lucrărilor de infrastructură pentru modernizarea, reabilitarea și extinderea infrastructurii de transport în zona București, incluzând complexul „Gara de Nord”, cea mai importantă stație de cale ferată din cadrul sectoarelor românești ale coridoarelor paneuropene de transport feroviar IV și IX, semnat la București la 22 septembrie 2011

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Memorandumul de înțelegere dintre Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor din Regatul Belgiei cu privire la cooperarea în domeniul lucrărilor de infrastructură pentru modernizarea, reabilitarea și extinderea infrastructurii de

transport în zona București, incluzând complexul „Gara de Nord”, cea mai importantă stație de cale ferată din cadrul sectoarelor românești ale coridoarelor paneuropene de transport feroviar IV și IX, semnat la București la 22 septembrie 2011.

PRIM-MINISTRU
MIHAI-RĂZVAN UNGUREANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Gheorghe Dobre,
secretar general
Ministrul afacerilor externe,
Cristian Diaconescu
Ministrul afacerilor europene,
Leonard Orban
Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi

București, 11 aprilie 2012.
Nr. 286.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

între Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor din Regatul Belgiei cu privire la cooperarea în domeniul lucrărilor de infrastructură pentru modernizarea, reabilitarea și extinderea infrastructurii de transport în zona București, incluzând complexul „Gara de Nord”, cea mai importantă stație de cale ferată din cadrul sectoarelor românești ale coridoarelor paneuropene de transport feroviar IV și IX*)

Întrucât stabilirea și dezvoltarea coridoarelor paneuropene de transport feroviar IV și IX contribuie la atingerea obiectivelor majore ale Uniunii Europene, cum ar fi buna funcționare a pieței interne și consolidarea coeziunii economice și sociale, deoarece stabilirea și dezvoltarea de rețele de transport transeuropene pe întreg teritoriul Uniunii Europene au de asemenea obiective specifice de asigurare a mobilității durabile a persoanelor și mărfurilor în cele mai bune condiții sociale, de mediu și siguranță și integrare a tuturor modurilor de transport, ținând cont de avantajele lor comparative,

întrucât crearea de locuri de muncă este una dintre posibilele consecințe ale rețelei transeuropene,

întrucât principiile și obiectivele Foii de parcurs a Cărții Albe a Comisiei Europene pentru un spațiu european unic al transporturilor — către un sistem de transport competitiv și eficient din punct de vedere al resurselor — prevăd utilizarea optimă a capacităților existente și pentru integrarea tuturor rețelelor, în ceea ce privește diferitele moduri de transport într-o rețea transeuropeană de transport rutier, feroviar, pe căi navigabile interioare, maritim și aerian de pasageri și mărfuri și transport multimodal,

întrucât România, ca parte a Acordului european privind principalele linii feroviare internaționale (AGC), semnat la 31 mai 1985, și a Acordului european privind liniile importante de transport internațional combinat și instalații conexe (AGTC), semnat la 1 februarie 1991,

având în vedere asumarea priorităților politicilor de transport ale Uniunii Europene și coordonarea eforturilor sale pentru integrarea infrastructurii feroviare naționale în Rețeaua transeuropeană de transport,

întrucât Uniunea Europeană susține colaborarea permanentă dintre statele membre interesate de schimbul de experiență și know-how și de cooperarea pentru dezvoltarea de proiecte de interes comun și interconectarea și interoperabilitatea rețelelor pentru a asigura compatibilitatea rețelelor cu Rețeaua transeuropeană de transport,

*) Traducere.

Întrucât Ministerul Transporturilor din Regatul Belgiei are o experiență majoră în dezvoltarea și coordonarea lucrărilor de infrastructură feroviară, în conformitate cu standardele Uniunii Europene, și este dispus să împărtășească experiența sa în vederea modernizării, reabilitării și extinderii infrastructurii feroviare în zona București, inclusiv complexul „Gara de Nord”, cea mai importantă stație de cale ferată din cadrul sectorului românesc al coridoarelor paneuropene de transport feroviar IV și IX, și extinderii ulterior a unei astfel de cooperări pentru alte proiecte similare de infrastructură,

Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România și Ministerul Transporturilor al Regatului Belgiei, denumite în continuare *părțile*,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

(1) Scopul prezentului memorandum de înțelegere este de a stabili cadrul general în care părțile vor coopera direct și prin intermediul societăților aflate sub autoritatea lor în domeniul lucrărilor de infrastructură pentru modernizarea, reabilitarea și extinderea infrastructurii feroviare din zona București, inclusiv complexul „Gara de Nord”, cea mai importantă stație de cale ferată din cadrul sectorului românesc al coridoarelor paneuropene de transport feroviar IV și IX, după cum sunt prezentate în anexele nr. 1 și 2, și extinderea ulterior a unei astfel de cooperări pentru alte proiecte similare de infrastructură, dacă părțile agreează prin încheierea unui nou acord.

(2) Zona București va include toate echipamentele, facilitățile și elementele de infrastructură care corespund unei stații de cale ferată moderne, cu scopul de a simplifica și fluidiza traficul feroviar de la Chitila la Gara București Progresul, inclusiv, dar fără a se limita la:

a) elementele de infrastructură feroviară de la Chitila la Gara București Progresul, legătura prin tunel spre Gara Obor și legătura prin tunel spre Gara de Sud, cu scopul de a transforma Gara de Nord dintr-o stație capăt de linie într-o conexiune directă;

b) construcțiile care urmează să fie modernizate și/sau ridicate în urma amplasării actualei stații de cale ferată Gara de Nord în subteran;

c) parcelele de teren să fie optimizate din punctul de vedere al utilizării lor.

(3) Fiecare parte va contribui în mod direct sau, după caz, prin intermediul societăților aflate sub autoritatea lor, cu suport executiv, tehnic și administrativ la implementarea proiectului, prin dezvoltarea mecanismelor procedurale pentru a instituționaliza coordonarea și alinierea politicilor, programelor, bugetelor, achizițiilor, studiilor și proiectelor de cercetare și dezvoltare, comunicărilor și inițiativelor terțelor părți, precum și schimbul de bune practici. În acest sens, părțile se vor sprijini reciproc și vor asigura schimbul de informații necesare pentru realizarea scopului prezentului memorandum de înțelegere, în conformitate cu legislația relevantă.

(4) Pentru îndeplinirea scopului prezentului memorandum de înțelegere, părțile vor colabora pentru stabilirea unui parteneriat public-public.

ARTICOLUL 2

Părțile convin să sprijine societățile aflate sub autoritatea lor cu resursele lor specifice, de exemplu know-how, expertiză și lucrători privind dezvoltarea obiectului memorandumului de înțelegere.

Drept care subsemnații, pe deplin autorizați de către guvernele respective, au semnat prezentul memorandum de înțelegere.

Semnat la București la 22 septembrie 2011, în 2 (două) exemplare originale, în limba engleză.

Pentru Ministerul Transporturilor și Infrastructurii din România,
Anca Daniela Boagiu,
ministrul transporturilor și infrastructurii

ARTICOLUL 3

Părțile convin asupra eforturilor comune de a sprijini societățile aflate sub autoritatea lor în accesarea de fonduri, cu scopul de a implementa obiectul acestui memorandum de înțelegere prin realizarea unei cereri de fonduri de la IFI și prin crearea de valoare adăugată din terenurile care aparțin stațiilor de cale ferată.

ARTICOLUL 4

Părțile convin să colaboreze îndeaproape pe baza unui parteneriat pentru realizarea obiectului prezentului memorandum de înțelegere.

ARTICOLUL 5

Orice diferend rezultat din interpretarea și aplicarea prezentului memorandum de înțelegere se soluționează de către părți. În caz de nereușită, părțile vor soluționa diferendele lor prin canale diplomatice.

ARTICOLUL 6

Prevederile prezentului memorandum de înțelegere se aplică numai dacă sunt compatibile cu legislația națională a părților și cu dreptul internațional. Monitorizarea rezultatelor acestui memorandum de înțelegere vor fi urmărite de către fiecare parte în conformitate cu legislația sa, în timp ce cealaltă parte este de acord să colaboreze în acest scop.

ARTICOLUL 7

(1) Părțile convin ca durata de colaborare să fie până când obiectul prezentului memorandum de înțelegere va fi complet realizat.

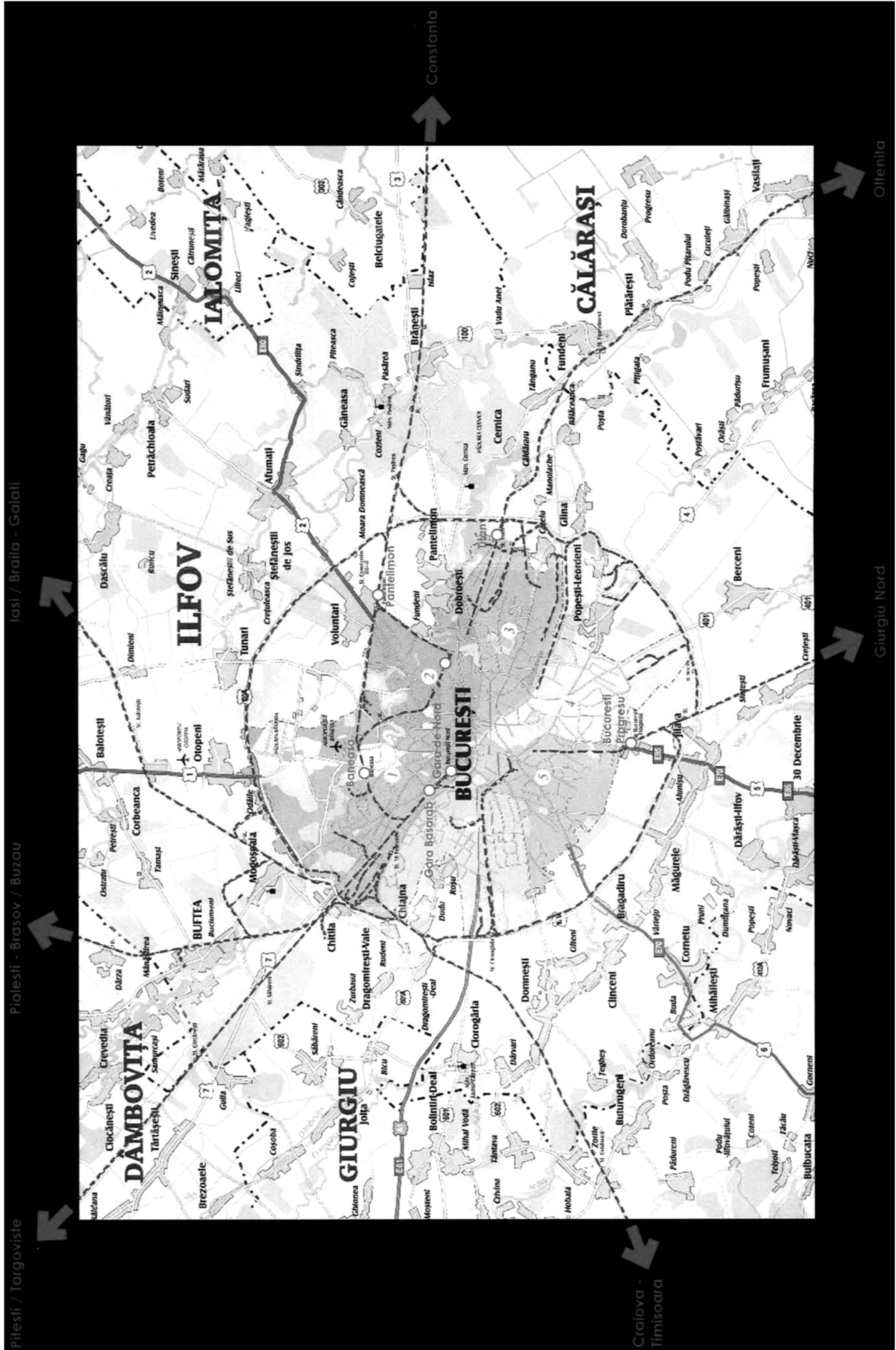
(2) Părțile aprobă prezentul memorandum de înțelegere, în conformitate cu legislația lor națională.

(3) Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare în ziua următoare primirii ultimei notificări pe cale diplomatică, prin care părțile se informează reciproc despre îndeplinirea procedurilor prevăzute de legislațiile lor naționale pentru intrarea sa în vigoare.

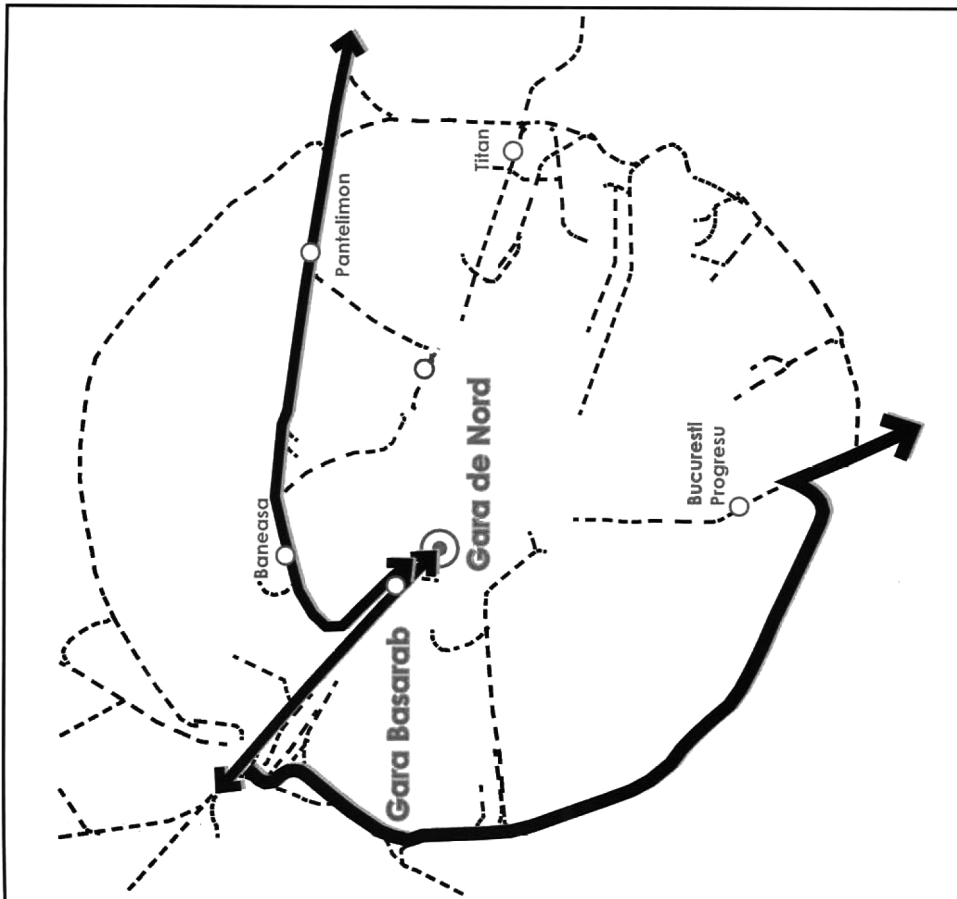
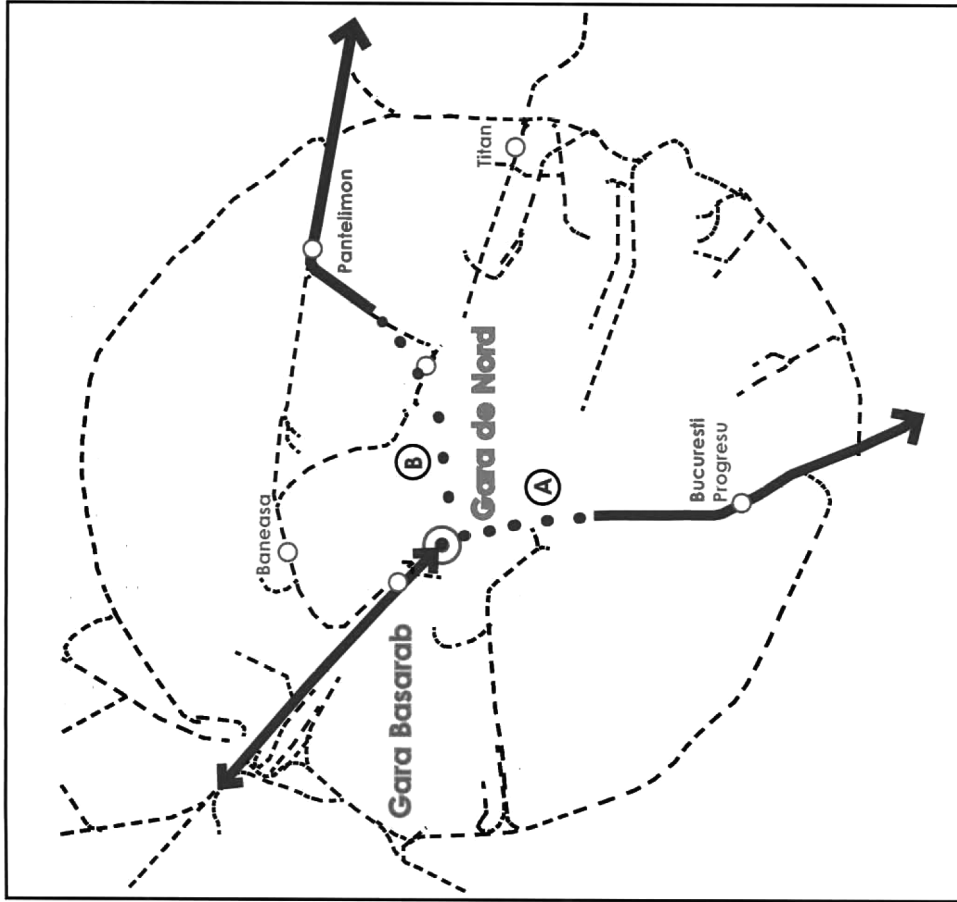
(4) Pe baza acordului părților, prezentul memorandum de înțelegere poate fi modificat în scris, în orice moment. Orice amendament la prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare printr-o procedură identică cu intrarea în vigoare a prezentului memorandum de înțelegere.

(5) Prezentul memorandum de înțelegere poate fi denunțat de către oricare dintre părți, în scris, prin canale diplomatice. În acest caz, prezentul memorandum de înțelegere încetează să mai fie în vigoare la 6 (șase) luni după primirea notificării diplomatice cu privire la denunțarea memorandumului de înțelegere de către cealaltă parte.

Pentru Ministerul Transporturilor din Regatul Belgiei,
Etienne Adolf Schoupe,
secretar de stat

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ÎNAINTE: TERMINAL**DUPĂ: PUNCT IMPORTANT DE LEGĂTURĂ**

Construirea unui tunel subteran sub centrul orașului București oferă stației Gara de Nord (în legătură cu Gara Basarab) un rol mai important ca **punct de conexiune în cadrul rețelei feroviare**.

Această **conexiune directă**, în locul centurii inițiale este necesară pentru o linie de cale ferată perfect funcționabilă și pentru coridoarele pan-europene de transport IV și IX.

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind acordarea titlurilor de parc industrial pentru două locații în comuna Ariceștii Rahtivani, județul Prahova

Având în vedere prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată prin Legea nr. 186/2009, ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, cu modificările ulterioare, ale art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

constatând, sub rezerva rezultatelor verificării de detaliu, că proiectul depus îndeplinește, în principiu, condițiile de eligibilitate stabilite în Schema de ajutor de stat regional acordat pentru investițiile realizate în parcurile industriale, aprobată prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 296/2007,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul administrației și internelor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acordă două titluri de parc industrial membrilor asocierii în participațiune:

1. Societatea Comercială AML INVEST — S.R.L., având nr. de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului Prahova J29/1712/18.06.2008, cod unic de înregistrare 24070330;

2. Societatea Comercială SENAX PROD — S.R.L. având nr. de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului Prahova J29/2405/1992, cod unic de înregistrare 5742450;

3. o persoană fizică.

Art. 2. — (1) Se acordă titlul de parc industrial pentru terenul în suprafață de 288.703 m², situat în comuna Ariceștii Rahtivani, județul Prahova, înscris în cartea funciară cu nr. 3908, nr. cadastral 10817, și în cartea funciară cu nr. 3898, nr. cadastral 10814.

(2) Se acordă titlul de parc industrial pentru terenul în suprafață de 815.958 m², situat în comuna Ariceștii Rahtivani, județul Prahova, înscris în cartea funciară cu nr. 4161, nr. cadastral 10963, în cartea funciară cu nr. 4159, nr. cadastral 12138, în cartea funciară cu nr. 4157, nr. cadastral 12141 și nr. cadastral 12139, în cartea funciară cu nr. 22549, nr. cadastral 22549, în cartea funciară cu nr. 22552, nr. cadastral 22552, în cartea funciară cu nr. 3963, nr. cadastral 10834, în cartea funciară cu nr. 3962, nr. cadastral 11761, și în cartea funciară cu nr. 3892, nr. cadastral 10813.

Art. 3. — (1) Titlurile de parc industrial sunt valabile pe perioada de existență a asocierii, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute în legislația în vigoare.

(2) Locațiile terenurilor pentru care se acordă titlurile de parc industrial sunt prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Societatea-administrator transmite Ministerului Administrației și Internelor rapoarte semestriale privind activitățile realizate în parcul industrial.

Art. 5. — În baza titlurilor de parc industrial acordate potrivit prezentului ordin, membrii asocierii și societățile comerciale localizate pot beneficia de ajutor de stat regional pentru investițiile realizate în parcurile industriale, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L nr. 214 din 9 august 2008;

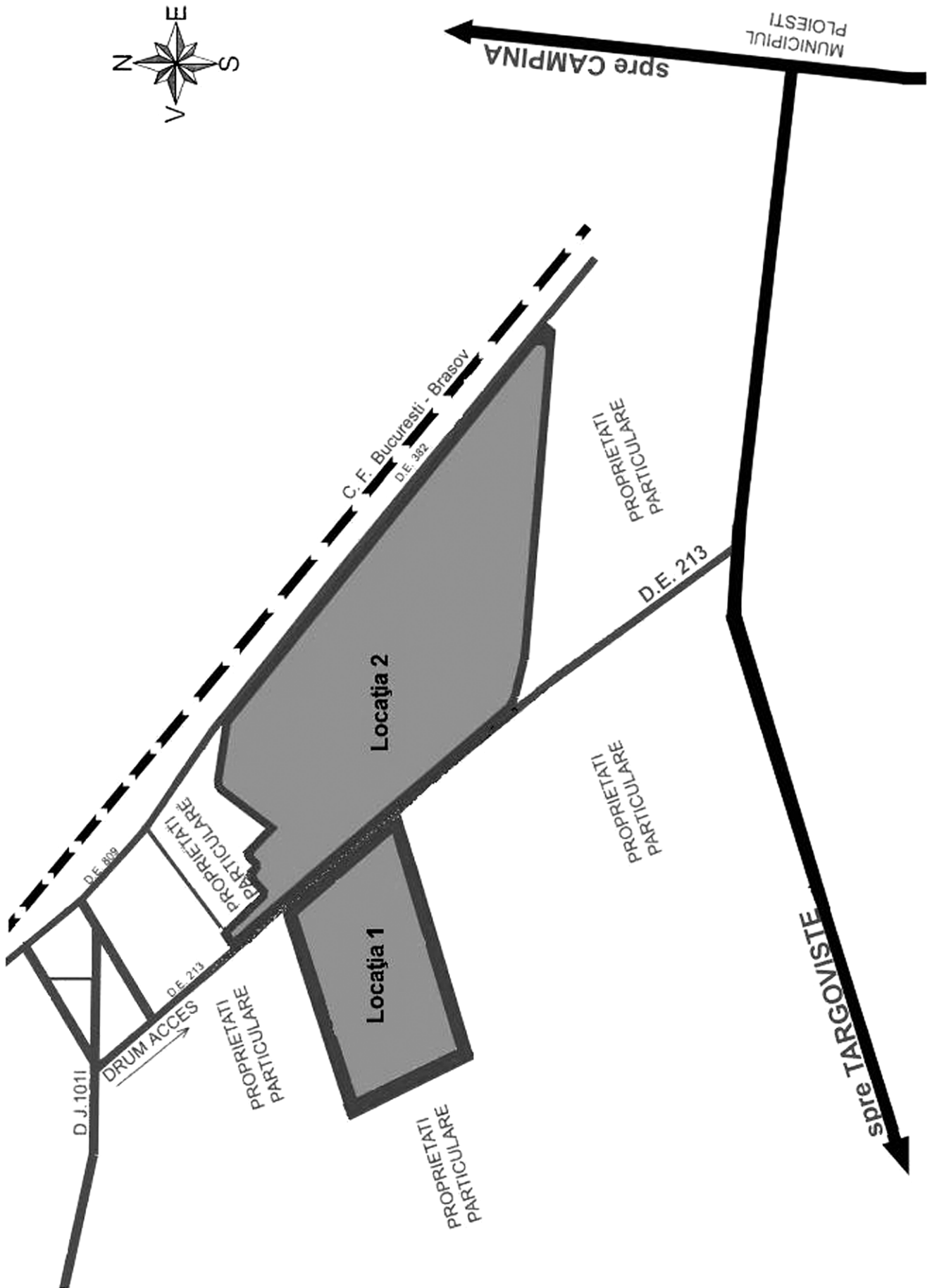
b) Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 296/2007 privind aprobarea schemei de ajutor de stat regional acordat pentru investițiile realizate în parcurile industriale.

Art. 6. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlurilor de parc industrial potrivit prezentului ordin este comuna Ariceștii Rahtivani, județul Prahova.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul administrației și internelor,
Gabriel Berca

ANEXĂ*)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ORDIN
pentru acreditarea Muzeului Agriculturii din Slobozia

În conformitate cu prevederile art. 12 din Criteriile și normele de acreditare a muzeelor și a colecțiilor publice, aprobate prin Ordinul ministrului culturii și cultelor nr. 2.057/2007,

în baza Hotărârii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colecțiilor nr. 826 din 27 martie 2012,

în temeiul dispozițiilor art. 18 alin. (4) din Legea muzeelor și a colecțiilor publice nr. 311/2003, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 11 alin. (1) și (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și patrimoniului național emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se acreditează Muzeul Agriculturii din Slobozia.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul culturii și patrimoniului național,
Kelemen Hunor

București, 10 aprilie 2012.
Nr. 2.208.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

